

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Veertien

Het Zevende Zegel

Jeff Pippenger

2023-11-11

De beproevingsstrijd van engelen, die begon met Lucifer in de derde hemel zoals voorgesteld in Openbaring hoofdstuk twaalf, is een type van de beproevingsstrijd van mensen en engelen, die eindigt in de eerste hemel. Toen Satan en zijn engelen uit de derde hemel werden geworpen, opende Satan een nieuw strijdfront in de hof van Eden. Zoals in de oorlog van de derde hemel met Lucifer, stelde God ook voor de mensheid een proeftijd in. De oorlog in de eerste hemel, die in alle ernst begint bij de spoedig komende zondagswet, vertegenwoordigt het einde van de proeftijd voor de mensheid.

In Openbaring hoofdstuk twaalf en dertien worden de draak, het beest en de valse profeet voorgesteld. Gewoonlijk wordt aangenomen dat deze drie machten in de eerste plaats de vroegere geschiedenis van die drie machten voorstellen, maar Johannes werd opgedragen de “dingen die geschieden zullen” te schrijven, en het gehele boek Openbaring spreekt over de “laatste dagen”; daarom passen wij het bijbelse beginsel toe dat het einde door het begin wordt uitgebeeld, en passen wij de symbolen van Openbaring toe als tegenwoordige, niet vroegere waarheid.

Satan is zowel in de oorlog die hij in de derde hemel begon, als in de eerste strijd die hij in de hof van Eden tot de mensen bracht, geïdentificeerd als iemand die zich van „hypnotisme” bediende om zijn verdorven boodschappen over te brengen teneinde zijn oorlogvoering te volvoeren.

“Satan verzocht de eerste Adam in Eden, en Adam redeneerde met de vijand, en gaf hem aldus het voordeel. Satan oefende zijn macht van hypnose uit over Adam en Eva, en deze macht trachtte hij ook over Christus uit te oefenen. Maar nadat het woord van de Schrift was aangehaald, wist Satan dat hij geen kans had om te overwinnen.

„Mannen en vrouwen behoren niet de wetenschap te bestuderen van hoe zij de gedachten van hen die met hen omgaan in gevangenschap kunnen voeren. Dit is de wetenschap die Satan onderwijst. Wij moeten ons verzetten tegen alles van dien aard. Wij mogen ons niet inlaten met mesmerisme en hypnotisme—de wetenschap van hem die zijn eerste staat verloren heeft en uit de hemelse voorhoven werd uitgeworpen.” *Mind, Character and Personality*, 713.

De „wetenschap die Satan onderwijst” is door de globalistische kooplieden vervolmaakt en wordt in de „laatste dagen” ten uitvoer gebracht via de „information super highway”. Satan is de vader van de leugen, en de mediamagnaten bevorderen niet alleen onwaarheden, maar weren ook de waarheid, volgen hen die zij als kettens beschouwen, en bedienen zich van de meest geavanceerde vorm van hypnotisme die ooit in de geschiedenis van de planeet aarde is toegepast. De oorlog die in de derde hemel begon, benadrukt dit kenmerk van Satans strijd, opdat de gelovigen die leven wanneer de oorlog van de eerste hemel een aanvang neemt, door voorkennis tevoren

gewaarschuwd mogen zijn. Wanneer wij begrijpen dat het controlecentrum voor het wereldwijde web en de „information super highway” in de Verenigde Staten wordt beheerd en gecontroleerd, krijgen wij inzicht in wat het betekent dat de Verenigde Staten vuur uit de hemel doet neerdalen en de gehele wereld verleidt. „Vuur” in het boek Openbaring staat voor een boodschap.

De symboliek van Openbaring hoofdstuk dertien, en vers dertien, is ontleend aan de strijd op de berg Karmel, waar de profeten van Baäl en de profeten van de bossen niet in staat waren vuur uit de hemel neer te roepen om te bevestigen dat Baäl en Astaroth ware goden waren. Baäl, als mannelijke godheid, en Astaroth, als vrouwelijke godheid, vertegenwoordigen het beeld van het beest, de onheilige combinatie van kerk en staat. Zij waren de profeten van Izebel, die zich in een onheilige relatie met Achab bevond. Deze twee profetische getuigen van het beeld van het beest in het verhaal van de berg Karmel, duiden de rol van de Verenigde Staten aan in het eerst vormen van een beeld van het pauselijke systeem in de Verenigde Staten, en daarna in de wereld. Het “vuur” op de Karmel moest het bewijs zijn van wie de ware God werkelijk was. Het vertegenwoordigde een openbaring uit de hemel die de ware God aanwees, en dezelfde kwestie bestaat wanneer de Verenigde Staten vuur uit de hemel neerroepen.

In het boek Jesaja richt de God die het einde vanaf het begin bekendmaakt, Zich tot juist de plaats van de Karmel van oudsher, en ook tot het profetische toneel dat wordt voorgesteld wanneer de Verenigde Staten vuur uit de hemel doen neerdalen.

Voert uw rechtszaak, zegt de HEERE; brengt uw krachtige bewijsredenen naar voren, zegt de Koning van Jakob. Laten zij die naar voren brengen en ons te kennen geven wat er geschieden zal; laten zij de vroegere dingen tonen, wat zij zijn, opdat wij die mogen overwegen en hun uiteinde kennen; of verkondigt ons de dingen die komen zullen. Toont de dingen die hierna zullen geschieden, opdat wij weten dat gij goden zijt; ja, doet goed of doet kwaad, opdat wij verbaasd staan en het tezamen aanschouwen. Zie, gij zijt uit niets, en uw werk is uit niet; een gruwel is hij die u verkiest. Ik heb er een verwekt uit het noorden, en hij zal komen; van de opgang der zon zal hij mijn naam aanroepen; en hij zal over vorsten komen als over leem, en zoals de pottenbakker klei treedt. Wie heeft het van den beginne af verkondigd, opdat wij het weten? en van tevoren, opdat wij zeggen kunnen: Hij is rechtvaardig? Ja, niemand is er die het toont, ja, niemand is er die het verkondigt, ja, niemand is er die uw woorden hoort. De Eerste zal tot Sion zeggen: Zie, zie hen; en aan Jeruzalem zal Ik een bode geven die goede tijding brengt. Jesaja 41:21–27.

In de oorlog van de eerste hemel die op gang komt bij de spoedig komende zondagswet, zullen de Verenigde Staten, en ook Satan zelf, worden toegelaten hun „zaak” te „voeren”, en zij zullen vuur uit de hemel doen neerdalen in een poging te bewijzen dat de god van Izebel de ware God is. De wereld zal gedwongen worden het merkteken van de dag van aanbidding van die god te aanvaarden. Het vuur dat uit de hemel wordt doen neerdalen, via de „information super highway” tot heel de mensheid, is een werk van „niets”, en wie de boodschap kiest die door dat medium wordt overgebracht, is een „gruwel”.

In die strijd zullen de honderdvierenveertigduizend, en daarna de grote schare, Gods getuigen zijn in het geschil over wie de ware God is. De boodschappen die van beide zijden van de strijd worden

overgebracht, worden voorgesteld als „vuur”. Alle volken zullen worden vergaderd om vast te stellen wie de ware God is, en er zullen twee klassen van getuigen zijn om de „waarheid” te bevestigen.

Laat al de volken tezamen vergaderd worden, en laat de natiën verzameld worden: wie onder hen kan dit verkondigen en ons de vroegere dingen doen horen? Laten zij hun getuigen voortbrengen, opdat zij gerechtvaardigd worden; of laten zij het horen en zeggen: Het is waarheid. Gij zijt Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn knecht, dien Ik uitverkoren heb; opdat gij Mij moogt kennen en geloven, en verstaan dat Ik Dezelfde ben; vóór Mij is er geen God geformeerd, en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HEERE, en buiten Mij is er geen Heiland. Ik heb verkondigd, en verlost, en doen horen, toen er geen vreemde god onder u was; daarom zijt gij Mijn getuigen, spreekt de HEERE, dat Ik God ben. Jesaja 43:9–12.

De laatste manifestatie van de berg Karmel heeft getuigen voor Satan en getuigen voor God. De demonstratie dient om te bewijzen wie de ware God is, maar waarvan behoren Gods trouwe getuigen getuigenis af te leggen?

Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der heerscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God. En wie zal, gelijk Ik, roepen, en het verkondigen, en het voor Mij in orde stellen, sinds Ik het oude volk aangesteld heb? En de dingen die komende zijn en komen zullen, laten zij hun die verkondigen. Vreest niet, en zijt niet verschrikt; heb Ik het u niet van toen af doen horen en verkondigd? Gij zijt immers Mijn getuigen. Is er een God buiten Mij? Ja, er is geen andere Rotssteen; Ik ken er geen. Zij die een gesneden beeld maken, zijn allen ijdelheid; en hun kostelijke dingen zullen geen nut doen; en zij zijn hun eigen getuigen; zij zien niet, noch weten zij, opdat zij beschaamd worden. Jesaja 44:6–9.

De getrouwen in de laatste confrontatie op de berg Karmel moeten getuigen van de waarheid dat God de eerste en de laatste is. Hij is de God die „het oude volk heeft aangewezen”, om de „dingen die komen” te identificeren. Gods getuigen moeten de Openbaring van Jezus Christus voorhouden die vlak vóór de laatste strijd op de berg Karmel wordt ontsloten.

Satans boodschap van de berg Karmel wordt voorgesteld als vuur dat uit de hemel neerdaalt.

En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel op de aarde doet neerdalen voor de ogen van de mensen, Openbaring 13:13.

Het vers beschrijft de wonderen die de Verenigde Staten verrichten door middel van de moderne wetenschap van het hypnotisme, die via de „information super highway” aan de mensheid wordt overgebracht. Maar het vers spreekt ook over de verschijning van Satan zelf wanneer hij zich voordoet als Christus.

‘De engel die zich verenigt met de verkondiging van de boodschap van de derde engel, zal de gehele aarde met zijn heerlijkheid verlichten. Hier wordt een werk voorzegd van wereldomvattende omvang en ongekende kracht. De adventbeweging van 1840–44 was een heerlijke openbaring van de kracht van God; de boodschap van de eerste engel werd naar elke zendingspost ter wereld gebracht, en in sommige landen was er de grootste godsdienstige

belangstelling die in enig land sinds de Reformatie van de zestiende eeuw is aanschouwd; maar deze zullen worden overtroffen door de machtige beweging onder de laatste waarschuwing van de derde engel.’

“Het werk zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag. Zoals de ‘vroege regen’ werd gegeven, in de uitstorting van de Heilige Geest bij de opening van het Evangelie, om het opkomen van het kostbare zaad te bewerken, zo zal de ‘late regen’ aan het einde daarvan worden gegeven voor het rijpen van de oogst. ‘Dan zullen wij kennen, indien wij volharden den HEERE te kennen: Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als de regen, als de spade en vroege regen op de aarde.’ Hosea 6:3. ‘Weest dan verheugd, gij kinderen van Sion, en verblijdt u in den HEERE, uw God; want Hij heeft u gegeven de vroege regen naar recht, en Hij zal u doen neerdalen den regen, den vroegen regen en den laten regen.’ Joël 2:23. ‘En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees.’ ‘En het zal geschieden, dat een ieder die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.’ Handelingen 2:17, 21.”

„Het grote werk van het evangelie zal niet eindigen met een geringere openbaring van de kracht van God dan die waardoor het begin ervan werd gekenmerkt. De profetieën die werden vervuld in de uitstorting van de vroege regen bij de aanvang van het evangelie, zullen opnieuw worden vervuld in de late regen bij de voltooiing ervan. Hier zijn ‘de tijden der verkwikking’ waarop de apostel Petrus vooruitzag toen hij zei: ‘Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus zenden zal.’ Handelingen 3:19, 20.”

‘Dienaren van God, wier gelaat verlicht en stralend zal zijn van heilige toewijding, zullen zich van plaats tot plaats spoeden om de boodschap uit de hemel te verkondigen. Door duizenden stemmen, over de gehele aarde, zal de waarschuwing worden gegeven. Wonderen zullen worden verricht, zieken zullen worden genezen, en tekenen en wonderen zullen de gelovigen volgen. Ook de satan werkt, met leugenachtige wonderen, ja, zelfs door vuur uit de hemel te doen neerdalen voor de ogen der mensen. Openbaring 13:13. Zo zullen de bewoners der aarde ertoe gebracht worden hun standpunt in te nemen.’ The Great Controversy, 611, 612.

Wanneer wij de tijd bereiken waarin Satan vuur uit de hemel doet neerdalen, “zullen de bewoners van de aarde ertoe gebracht worden hun standpunt in te nemen.” In die tijd zal Gods getuigenis “zich haasten van plaats tot plaats om de boodschap uit de hemel te verkondigen. Door duizenden stemmen, over de gehele aarde, zal de waarschuwing worden gegeven.” Het werk dat Gods getuigen volbrengen “zal gelijk zijn aan dat van de Pinksterdag,” wanneer de “engel die zich verenigt in de verkondiging van de boodschap van de derde engel de gehele aarde met zijn heerlijkheid zal verlichten.” Op Pinksteren was vuur het symbool van de uitstorting van de Heilige Geest, en vuur is eveneens het symbool van de uitstorting van Satans onheilige geest.

Nadat Johannes in Openbaring hoofdstuk zeven de honderd vierenveertigduizend en de grote schare heeft voorgesteld, duidt hij de opening van het zevende en laatste zegel aan. Het laatste, of zevende, zegel vertegenwoordigt de ontzegeling van de Openbaring van Jezus Christus, en de enige profetie in het boek Openbaring die kort vóór het sluiten van de genadetijd ontzegeld zou

worden. Het zevende zegel, de zeven donderslagen en de Openbaring van Jezus Christus zijn alle symbolen van dezelfde waarheid, die kort vóór het sluiten van de genadetijd wordt geopend. De Openbaring van Jezus Christus legt nadruk op Christus' karakter en scheppende macht als de Alfa en de Omega. De zeven donderslagen duiden de geschiedenis aan waarin de honderd vierenveertigduizend worden verzegeld, en het zevende zegel duidt de uitstorting van de Heilige Geest aan gedurende de geschiedenis waarin de twee getuigen worden opgewekt en de scheppende macht van de „waarheid” van God ontvangen, die van de Vader naar de Zoon, naar Gabriël, naar de profeet wordt overgebracht, tot hen die ervoor kiezen de daarin vervatte macht te lezen, te horen en te bewaren.

En toen het het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel, omtrent een half uur. En ik zag de zeven engelen die voor God stonden; en hun werden zeven bazuinen gegeven. En een andere engel kwam en stond bij het altaar, met een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het zou offeren met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar dat vóór de troon was. En de rook van het reukwerk, die met de gebeden der heiligen opsteeg, ging uit de hand van de engel op voor God. En de engel nam het wierookvat, en vulde het met vuur van het altaar, en wierp het op de aarde; en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. Openbaring 8:1–5.

In de verzen stonden „zeven engelen” „voor God” met „zeven bazuinen.” Die zeven bazuinengelen zijn terecht gewoonlijk verstaan als een voorstelling van Gods oordelen tegen Rome wegens de handhaving van de zondagsverering. Het heidense Rome vaardigde onder Constantijn in het jaar 321 de eerste zondagswet uit, en tegen het jaar 330 was zijn rijk in oost en west verdeeld. Vanaf dat moment begonnen de eerste vier bazuinen te klinken, en zij stelden de historische machten voor die tegen zijn rijk werden ingezet en die tegen het jaar 476 de stad Rome achterlieten in een toestand waarin nooit meer een andere Romein over de stad regeerde, die het symbool was van Rome's kracht en heerlijkheid. Toen het pausdom op het Concilie van Orléans in het jaar 538 de zondagswet uitvaardigde, werd Mohammed verwekt om oordeel te brengen over de Roomse kerk, zoals voorgesteld door de vijfde en zesde bazuin, die tevens het eerste en tweede wee waren en de islam vertegenwoordigden. Hoe juist ook het traditionele begrip van die bazuinen is, zij worden in de passage waarin zij in Openbaring negen worden voorgesteld, omschreven als „plagen.”

En de overigen der mensen, die door deze plagen niet gedood waren, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, zodat zij de demonen niet meer zouden aanbidden, en de afgoden van goud, en van zilver, en van koper, en van steen, en van hout, die noch kunnen zien, noch horen, noch wandelen; Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoerij, noch van hun diefstallen. Openbaring 9:20, 21.

De volmaakte en uiteindelijke vervulling van de zeven bazuinen zijn de zeven laatste plagen van Openbaring hoofdstuk zestien. Zelfs een vluchtig onderzoek van de profetische kenmerken van de zeven bazuinen van Openbaring hoofdstuk negen toont aan dat zij parallele kenmerken bezitten van de zeven laatste plagen. De opening van het zevende zegel vindt plaats in de geschiedenis wanneer de genadetijd op het punt staat te sluiten en de toorn van God, zoals voorgesteld door de zeven laatste plagen, op het punt staat te worden uitgegoten.

Toen Christus, als de Leeuw uit de stam van Juda, „het zevende zegel opende”, kwam een engel en ging bij het altaar staan, met een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het, met de gebeden van alle heiligen, zou offeren op het gouden altaar dat vóór de troon was. „En de rook van het reukwerk, die met de gebeden van de heiligen opsteeg, steeg uit de hand van de engel op voor God.” De uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren werd voorafgegaan door het eensgezinde gebed van de gelovigen die in Jeruzalem bijeenwaren.

“Een herleving van ware godsvrucht onder ons is de grootste en dringendste van al onze noden. Hiernaar te streven behoort ons eerste werk te zijn. Er moet een ernstige inspanning worden geleverd om de zegen van de Heere te verkrijgen, niet omdat God niet gewillig is Zijn zegen over ons uit te storten, maar omdat wij onvoorbereid zijn haar te ontvangen. Onze hemelse Vader is meer bereid Zijn Heilige Geest te geven aan hen die Hem daarom bidden, dan aardse ouders bereid zijn goede gaven aan hun kinderen te geven. Maar het is onze taak, door belijdenis, verootmoediging, bekering en ernstig gebed, te voldoen aan de voorwaarden waarop God heeft beloofd ons Zijn zegen te schenken. Een opwekking kan alleen worden verwacht als antwoord op gebed.” Selected Messages, boek 1, 121.

De opening van het zevende zegel duidt de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend aan. De verzegeling wordt ingeleid door gebed, maar niet louter door de activiteit van het gebed, doch door een specifiek gebed. Dat specifieke gebed wordt aangeduid in het boek Daniël, dat uiteraard ook het boek Openbaring is.

Johannes in de Openbaring en Daniël in zijn boek vertegenwoordigen de honderdvierenveertigduizend in de „laatste dagen”. In de „laatste dagen” zullen degenen die Gods getuigen moeten zijn tijdens de strijd van de eerste hemel, getuigenis afleggen van de profetie die kort vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontzegd. Dit wordt voorgesteld als het zevende zegel in de verzen die wij nu beschouwen. De gebeden die tot de engel met het „gouden reukvat” komen, worden vertegenwoordigd door Daniëls gebed in hoofdstuk negen van zijn boek. Dat gebed is een specifiek gebed, dat door Mozes werd uiteengezet in verband met de profetie van de „zeven tijden”. Het gebed is tweeledig, en Daniël plaatst de context van zijn tweeledige gebed in de termen van „de vloek” en „de eed” van Mozes. De boeken Daniël en Openbaring zijn hetzelfde boek, en dezelfde lijnen van profetie die in het boek Daniël staan, worden in het boek Openbaring weer opgenomen.

Het gebed dat de uitstorting van heilig vuur teweegbrengt in de beweging van de machtige engel van Openbaring achttien, is Daniëls gebed van de „zeven tijden”. Het is het gebed dat de engel Gabriël uit de hemel deed neerdalen om de profetieën aan Daniël uit te leggen. Aan het einde van zijn gebed, dat de eerste twintig verzen van Daniël negen omvat, daalde Gabriël neer omstreeks de tijd van het avondoffer. De gebeden die opstijgen en die de engel met het gouden wierookvat ontvangt, zijn gebeden die opstijgen terwijl de zon ondergaat, in de avond van „de laatste dagen”.

Terwijl ik nog sprak, bad, mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël beleed, en mijn smeking neerlegde voor de HEERE, mijn God, ter wille van de heilige berg van mijn God; ja, terwijl ik nog sprak in het gebed, raakte de man Gabriël, die ik in het gezicht in het begin had gezien, mij aan, snel vliegende, omstreeks de tijd van het avondoffer. Daniël 9:20, 21.

Daniëls gebed was een belijdenis niet alleen van zijn zonden, maar ook van de zonden van Gods volk. Zijn gebed is de blauwdruk van het gebed van berouw dat verbonden is met de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig.

En wie van u overblijven, zullen wegwijnen in hun ongerechtigheid in de landen van uw vijanden; en ook in de ongerechtigheden van hun vaderen zullen zij met hen wegwijnen. Indien zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid van hun vaderen, met hun overtreding waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij zich tegen Mij vijandig hebben gedragen; en dat ook Ik Mij tegen hen vijandig heb gedragen en hen gebracht heb in het land van hun vijanden; indien dan hun onbesneden hart vernederd wordt en zij dan de straf van hun ongerechtigheid aanvaarden: dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken; en Ik zal aan het land gedenken. Leviticus 26:39–42.

Nadat Mozes de straf uiteenzet die verbonden is aan de „zeven tijden”, welke hij de „twist van” Gods „verbond” noemt, geeft hij aan wat Gods volk moet doen wanneer en indien het zich ervan bewust wordt dat het slaven is in het land van de vijand, zoals Daniël was. Zij moesten, zoals Daniël dit vertegenwoordigde, hun zonden belijden, en ook de zonden van hun vaderen.

Wanneer dit specifieke gebed wordt opgezonden door hen die geroepen zijn om de honderd vierenveertigduizend te zijn, zal de engel met het gouden wierookvat „het wierookvat nemen en” het „vullen met vuur van het altaar en het op de aarde werpen; en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemen en een aardbeving.” Het heilige vuur dat de boodschap van de „waarheid” vertegenwoordigt, in tegenstelling tot de vervalste boodschap van „vuur” die de Verenigde Staten en Satan uit de hemel doen neerdalen, vindt plaats in het uur van de „aardbeving”, die de zondagswet is.

In het boek Zacharia wordt ons meegedeeld dat Zerubbabel zowel de grondsteen als de sluitsteen van de tempel heeft gelegd, in de geschiedenis van de herbouw van de tempel en van Jeruzalem na de terugkeer uit de slavernij waarvan Daniël deel uitmaakte.

Toen antwoordde hij en sprak tot mij, zeggende: Dit is het woord des Heren tot Zerubbabel, zeggende: Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de Here der heerscharen. Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult gij tot een vlakte worden; en hij zal de sluitsteen daarvan aandragen onder gejubel, terwijl men roept: Genade, genade zij haar! Voorts kwam het woord des Heren tot mij, zeggende: De handen van Zerubbabel hebben het fundament van dit huis gelegd; zijn handen zullen het ook voltooiën; en gij zult weten dat de Here der heerscharen mij tot u gezonden heeft. Want wie veracht de dag der kleine dingen? Want zij zullen zich verheugen en het schietlood zien in de hand van Zerubbabel, met die zeven; dat zijn de ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen. Zacharia 4:6–10.

Zerubbabel betekent „nakomeling van Babylon” en is een symbool van de boodschap van de tweede engel, die, wanneer zij wordt verbonden met de boodschap van de Middernachtsroep, het „fundament” legde in de beginnende beweging van het adventisme. Zerubbabel vertegenwoordigt

ook de herhaling van de boodschap van de tweede engel in de afsluitende beweging van het adventisme, in de beweging van Future for America, wanneer de „sluitsteen” wordt geplaatst.

De wereld verheugde zich over de twee getuigen die waren gedood in het dal van dorre doodsbeenderen, op de straat die de „information super highway” is. Toen die twee getuigen weer tot leven werden gebracht, werd de wereld bevreesd, en de hemelen verheugden zich. Zacharia duidt, zoals alle profeten, de „laatste dagen” aan waarin Gods volk zich verheugt. Zacharia deelt ons mee dat zij zich verheugen bij de opstanding van de twee getuigen, wanneer zij „die zeven” zien. „Die zeven” is hetzelfde Hebreeuwse woord dat in Leviticus zesentwintig is vertaald met „zeven tijden”. De beweging van de eerste engel legde de grondsteen van Mozes’ zeven tijden, en die „waarheid” moet, ondanks haar verwerping in 1863, ook de hoeksteen zijn van de beweging van de derde engel.

Wanneer het wordt erkend en vervuld, en ernaar wordt gehandeld met het passende tweevoudige gebed, zal het ware vuur op de aarde worden geworpen, zoals het met Pinksteren geschiedde.

In het volgende artikel zullen wij verder ingaan op de opening van het zevende zegel.